

beBRiGHT

Have a brighter day !

เพื่อชีวิตวันใหม่ที่สดใสกว่า

ลำดับที่ 22

แคลงมือทำก็สำเร็จ

ผู้เขียน : สมิต อาชนวนิจกุล

ราคา : 99 บาท

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN : 978-616-7005-20-1

พิมพ์ครั้งแรก : กุมภาพันธ์ 2553

พิมพ์โฆษณาครั้งนี้ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายแล้ว

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ไม่อนุญาตให้สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดเพื่อการสร้างฐานข้อมูล
อิเล็กทรอนิกส์ เว้นแต่ได้รับการอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

บรรณาธิการเล่ม : พัชรพล ทองอ่อน

ออกแบบปก : วิสิทธิ์ โพธิ์วัฒน์ **รูปเล่ม :** อัญชลี อินทรักษ์

พิมพ์ที่ : บริษัทวี.พรินท์ (1991) จำกัด

เจ้าของ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

กรรมการผู้จัดการ : วรพันธ์ โลกิตสถาพร

ผู้ช่วยกรรมการผู้จัดการ : สัญญาลักษณ์ โลกิตสถาพร

บรรณาธิการบริหาร : ประวิทย์ สุวนิชย์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการบริหาร :** อุมพร สกุลบัณฑิต

คณะบรรณาธิการ : ประดับเกียรติ ตุมประธาน ตุลยา จันทรประเสริฐ ปฏิภาณ หอนรงค์ศิริ

สุชาดา ใจสุข อรชนก ขาวอุบล ศรัณย์รัชต์ เชียงไกรเวช พิจักษณ์ โสมดี สุปรดี ณ นคร

ผู้จัดการฝ่ายผลิต : ธิญานัทธ์ ฟองไชย

ศิลปกรรม : อนุรักษ์ บัวกิ่ง สุพิน มาลัยทอง กฤษฎา รอดหลง

สิทธิพงษ์ เฉลิมกลิ่น อัญชลี อินทรักษ์

ผู้จัดการฝ่ายขาย : กิ่งแก้ว ลิกขะไชย

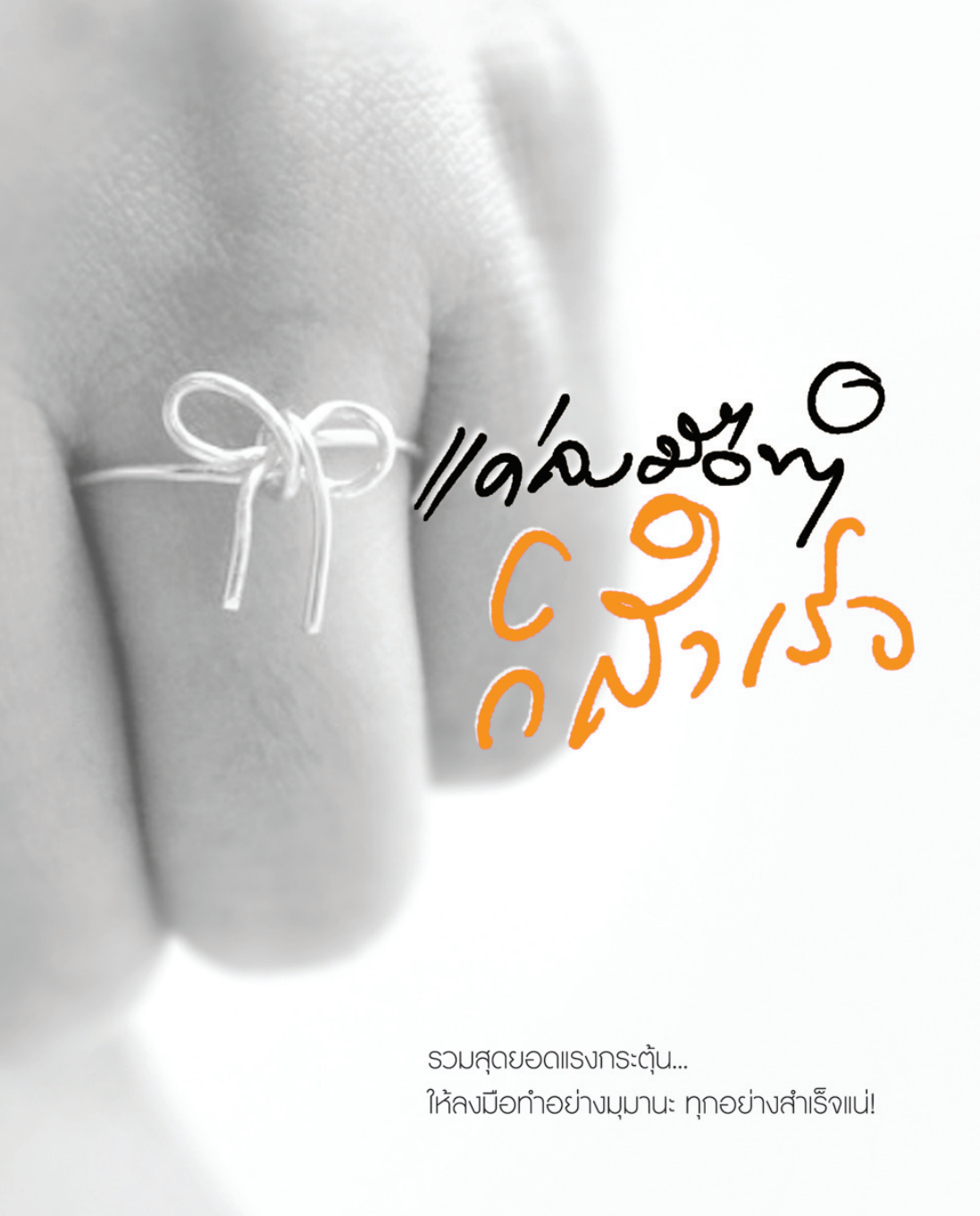
ผู้จัดการฝ่ายลิขสิทธิ์ต่างประเทศ : สินธุ์ พรสว่างใจจัน

จัดจำหน่ายโดย : บริษัทสถาพรบุ๊คส์ จำกัด

18 ซอยลาดปลาเค้า 63 ถนนลาดปลาเค้า แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ 10220

โทรศัพท์ 0-2940-3855-6 โทรสาร 0-2940-3970

e-mail : info@satapornbooks.com www.satapornbooks.com

//ดลัณษังหุ
กสิกรัง

รวมสุดยอดแรงกระตุ้น...

ให้ลงมือทำอย่างมุ่งมั่น: ทุกอย่างสำเร็จแน่!

คำนำ สำนักพิมพ์

เราทุกคนล้วนต้องการประสบความสำเร็จ คุณเองก็เช่นกัน แล้วทำ
อย่างไรจึงจะประสบความสำเร็จได้?

บางคนพยายามทุกวิถีทางแต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ บางคน
กำลังคิดอยู่ว่าจะทำอย่างไร ในขณะที่อีกหลายคนยังไม่ได้ลงมือทำเลย
ไม่เคยแม้แต่จะคิดหาหนทางให้ไปสู่ความสำเร็จ เอาแต่รอคอยโชคชะตา
ไปวันๆ

คุณล่ะ! เป็นคนประเภทไหน?

แต่ไม่ว่าคุณจะเป็นคนประเภทไหน หากต้องการประสบความสำเร็จแล้วละก็ ต้องเปลี่ยนทัศนคติเสียใหม่ ต้องลงมือทำ วางแผน และไปให้ถูกทางอย่ามัวแต่คิดฝัน ไม่มีสิ่งใดสำเร็จได้เพราะโชคช่วย แต่ต้อง

beBRiGHT

Have a brighter day !

|| ค่ำล่งมือทำก็สำเร็จ ||

สารบัญ

กลุ่มความสามารถไปทำงาน	9
นิสัยเศรษฐกิจ 4 ประการ	15
ขยายเป้าหมายคิดใหญ่	27
กลุ่มแก้ไขใจ	35
ทำงานอย่างมีแผน	51
การลำดับงานที่ทำ	79
ผัดวันประกันพรุ่ง	95
ตื่นแต่เช้า	121
ความถูกต้องเที่ยงตรงและคุณภาพ	147

||| จมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ไร้ค่าไปเสีย |||

กลุ่มความสามารถไปทำงาน

1

คำปราชญ์ :

“หากท่านมีความปรารถนาที่จะบรรลุผลอันยิ่งใหญ่
ในงานของท่านแล้ว ก็ขอได้ทุ่มเทพลังงานของท่าน
ลงไปในงานตามความสามารถของท่านอย่างเต็มที่
จงมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ไร้ค่าไปเสีย ด้วยการรู้จักใช้พลังงาน
ตามความสามารถของท่านดังนี้ ท่านก็จะก้าวไปได้ไกลและก้าวไป
ได้อย่างไม่หยุดยั้ง ซึ่งกว่าพลังงานของท่านจะหมด
ท่านก็จะไปยืนบนยอดเขาสูงแล้ว”

คำของ “ไชยวัฒน์”

นักเขียนแนวจิตวิทยาประยุกต์ของไทย

คำอธิบาย

พลังงานของมนุษย์เราสูญเสียไปเปล่าไม่น้อยเลย เนื่องจากการทำงานที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถของแต่ละคน บุคคลที่ทำงานเหนือกว่าหรือต่ำกว่าความสามารถของตนนั้น ไม่มีทางที่จะก้าวไปข้างหน้าได้เลย

หัวหน้างานที่ไม่รู้จักวางตนไว้ในหน้าที่ที่เหมาะสม ก็ไม่อาจจะผลักดันงานของเขาให้หลุดหน้าไปได้เช่นเดียวกัน

นอกจากนี้ ยังมีคนอีกจำนวนมากที่สนใจไปในเรื่องไร้สาระ ซึ่งไม่เกิดประโยชน์เป็นขึ้นเป็นอันอย่างใดขึ้นแก่ตนเท่าที่ควรจะเป็น ตัวอย่างเช่น ผู้จัดการใหญ่ของบริษัทคนหนึ่งใช้เวลาเดินตรวจสอบที่ทำงานตั้งครึ่งค่อนวัน เพื่อดูว่าเสมียนคนใดนั่งเล่นโดยไม่ทำงานหรือไม่ เช่นนี้เราอาจกล่าวได้ว่า ท่านผู้นั้นปฏิบัติงานไม่สมกับตำแหน่งและเงินเดือนที่ได้รับ เพราะผู้มีหน้าที่เช่นนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีตำแหน่งเพียงเจ้าหน้าที่ประจำแผนกหรือหัวหน้าแผนกเท่านั้น ถ้าหากผู้จัดการใช้เวลาเหล่านั้นนั่งอยู่ที่โต๊ะของท่าน ใช้สมองคิดหาเส้นทางที่จะปรับปรุงกิจการของบริษัทให้ดีขึ้น หาเส้นทางที่จะแข่งขันเอาชนะบริษัทอื่น ดังนี้ คุณประโยชน์จะเกิดขึ้นไม่ใช่แก่ตัวท่านเองเท่านั้น แต่ยังเกิดขึ้นแก่พนักงานและเจ้าหน้าที่ในบริษัทนั้นเป็นส่วนรวมอีกด้วย

สมัยหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินเขาเล่าว่า มีรัฐมนตรีคนหนึ่งใช้เวลาของท่านไปหุ่่มในที่ต่าง ๆ เพื่อดูว่าข้าราชการในกระทรวงของท่านคนใดแต่งเครื่องแบบมาทำงาน ใครไม่แต่ง คนใดมาทำงานเช้า คนใดมาทำงานสาย เราจะเห็นว่ากรกระทำดังกล่าวควรจะเป็นงานของเจ้าหน้าที่ชั้นสารวัตรคนหนึ่งเท่านั้น เพราะงานของรัฐมนตรีคือการใช้สมอง ใช้ความคิดและสติปัญญาในการที่จะวางนโยบายให้งานของท่านหลุดหน้าไป เป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง และในเรื่องดังกล่าวนั้นข้าพเจ้าได้ทราบว่ามีใช้ต่างาน

ในหน้าที่ของท่านจะไม่ก้าวหน้าเท่านั้น หากยังทำให้เกิดการคอร์รัปชัน อย่างมหาศาลอีกด้วย จริงอยู่ หัวหน้านานอาจจะถ่อมตนลงมาปฏิบัติงาน เช่นนั้นบ้างเป็นบางครั้งบางคราวไป เพื่อให้งานกระชับหรือเพื่อให้เกิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา และการกระทำเช่นนั้นก็ควรที่จะทำเป็นครั้งเป็นคราว ไม่ใช่ทำจนถือว่าเป็นหน้าที่ประจำ

หากท่านปรารถนาที่จะใช้พลังงานในกายของท่านทำงานให้เกิด ประโยชน์เป็นอย่างดีที่สุดเท่าที่จะดีได้แล้ว ก็ขอให้ท่านมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ อันเป็นสิ่งที่ทำให้เปลืองเวลาเปลืองสมองของท่านโดยหาประโยชน์ ไม่ได้ สงวนสติปัญญาของท่าน หุ่มเทศปัญญาของท่านลงไปในงานตาม ความสามารถ ดีกว่าไปสนใจหรือโมโหโทโสเอา กับเรื่องเล็กๆ น้อยๆ แม้ คราวจะปรุงอาหารดิบไปบ้างเป็นบางครั้งบางคราวก็ปล่อยเขาไป รองเท้า จะไม่อยู่กับที่ที่มันควรอยู่ก็ช่างมัน คนบางคนถือเอาเป็นเรื่องราวสลัก สำคัญเหลือเกิน บ่น 3 วัน 7 วันก็ไม่จบ ทำให้แขกหรือตลกดจนคนใน บ้านอื่นๆ พลอยใจไม่ดีไปด้วย

แม้แต่ในบ้านบางคนก็นำความยากยิ่งมาสู่ครอบครัวเพราะเหตุนี้ เดียว เช่น สมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัวมาร่วมรับประทานอาหารไม่ พร้อมกันเป็นต้น พ่อบ้านบางคนก็บีบคั้นตัวเองและครอบครัวด้วยการ กำหนดเวลารับประทานอาหาร เวลาทำงาน เวลาอ่านหนังสือ เวลานอน ไว้อย่างเคร่งครัด พอมีอะไรผิดพลาดไปเล็กๆ น้อยๆ ก็ต้องเป็นเรื่องใหญ่ การทำเช่นนั้นไ้แต่จะทำลายความผาสุกของตนเองเท่านั้น หากยังทำลาย

ความผาสุกของคนในครอบครัวทั้งหมดอีกด้วย บุคคลผู้เก็บเอาสิ่งเล็กๆ น้อยๆ มาเป็นอารมณ์นั้น เปรียบเสมือนกับคนสวมรองเท้าที่มีเม็ดยาอยู่ ในรองเท้า ขณะเดินไปตามถนนจะแฉะพังกอที่ไหนก็ไม่ได้ ต้องปล่อยให้มันทำลายความสุขของเขาอยู่ตลอดเวลา

คนเราแม้จะมีชีวิตอยู่นานเพียงไร แต่พลังงานที่ธรรมชาติอำนวยให้ มาเพื่อทำงานต่างๆ นั้นมีไม่มากนัก คนเราอาจมีอายุยืนนานกว่ากัน แต่พลังงานที่จะใช้งานมีไม่มากนักน้อยกว่ากันเลย คิดเฉลี่ยแล้วพลังงานของคนเราจะลดน้อยลงมากเมื่ออายุ 60 ปี แต่ส่วนมากอายุ 50 เศษๆ พลังงานก็เริ่มลดลงแล้ว ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แต่ละคนไม่ได้มีพลังงาน พุ่มเฟือยพอที่จะขว้างทิ้งเล่นเสียได้ ด้วยเหตุนี้ หากทุกคนใช้พลังงานทุกอนุภาคลงไปในงานเล็กๆ น้อยๆ และปราศจากคุณค่าก็ย่อมไม่เกิดผลดี แก่ตนเองและผู้อื่นเลย

ข้าพเจ้าจึงขอเตือนทุกคนว่า หากท่านมีความปรารถนาที่จะบรรลุ ผลอันยิ่งใหญ่ในงานของท่านแล้ว ก็ขอให้ทุ่มเทพลังงานของท่านลงไปใน งานตามความสามารถของท่านอย่างเต็มที่ จงมองข้ามสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่ ไร้ค่าไปเสีย ในขณะที่ท่านได้เป็นเสมียน ท่านก็จงปฏิบัติหน้าที่เสมียนจน สุดความสามารถ เมื่อท่านได้เลื่อนเป็นเจ้าหน้าที่ประจำแผนก ท่านก็ต้อง ทิ้งงานเสมียนให้คนอื่นทำต่อไป แต่ท่านต้องทุ่มเทพลังงานของท่านลงไปใน หน้าที่ประจำแผนกทั้งหมด และต่อมาเมื่อท่านได้เลื่อนเป็นหัวหน้า แผนก ก็จงทุ่มเทพลังงานลงไปในหน้าที่หัวหน้าแผนก ส่วนหน้าที่ประจำ

แผนกนั้นมอบให้คนอื่นทำต่อไป

ด้วยการรู้จักใช้พลังงานตามความสามารถของท่านดังนี้ ท่านจะ
ก้าวไปได้ไกลและก้าวไปได้โดยไม่หยุดยั้ง ซึ่งกว่าพลังงานของท่านจะ
หมด ท่านก็จะไปยืนอยู่บนยอดเขาสูงแล้ว

นอนดิ๊ก ตื่นแต่เช้า
ทำงานอย่างสมบุกสมบัน และประหยัด

นิสัยเศรษฐี 4 ประการ

2

คำปราชญ์ :

“จงสร้างนิสัยเอาการเอางาน 4 ประการนี้ คือ
นอนดึก ตื่นแต่เช้า ทำงานอย่างสมบุกสมบัน
และประหยัด อันจะนำมาซึ่งความเป็นเศรษฐี”

คำของ “ฟุลเลอร์ คอลลาเวย์”
เศรษฐีฝ่ายของสหรัฐอเมริกา

คำอธิบาย

ในขณะที่คนเราเป็นจำนวนมากจะต้องเรียนรู้ถึงวิธีปฏิบัติงานไปสู่ความสำเร็จ โดยฟันฝ่าความยากลำบากนานาประการ มีบางคนโชคดีที่มีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษอยู่ในตัวในการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จมากมาย

ขอยกตัวอย่าง แซม วูดลีย์ นักวิทยาศาสตร์ลือนามของสหรัฐอเมริกา เมื่อนักวิทยาศาสตร์แห่งสมาคมอเมริกันวิทยาศาสตร์

ก้าวหน้า พวกมันไปแสดงความเคารพแก่เขาในฐานะที่ได้ดำเนินงานของสมาคมด้วยดีตลอดเวลา 25 ปี และนักวิทยาศาสตร์เหล่านี้ต่างยอมรับว่าเป็นหนี้บุญคุณเขา มีคนหนึ่งพูดเป็นการยกย่องต่อเขาว่า

“เป็นคนทำสิ่งต่างๆ สำเร็จรวดเร็วเหมือนพายุลูกเห็บ”

อีกคนหนึ่งพูดบ้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงความชำนาญของ วูดลีย์ในการทำงานให้ลุล่วงไปด้วยผลอันงดงาม

“เขามีสมรรถภาพอันน่าพิศวง ในการแยกสิ่งสำคัญออกจากสิ่งไม่สำคัญ”

แซม วูดลีย์ ทำงานต่ำๆ เมื่ออายุ 14 ปี ในเมืองเล็กๆ ที่บ้านเกิดในรัฐอิลลินอยส์ เขาเรียนวิชาปฏิกิริยาทางไปรษณีย์และเรียนชวเลขในตอนค่ำ หลังจากสมาคมวิทยาศาสตร์มีความเจริญก้าวหน้าจึงจ้างเขาเป็นเสมียน หลังจากนั้นเขาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกลางคืน สุดท้ายเขาได้รับปริญญาทางวิทยาศาสตร์

อเล็กซานเดอร์ เลกก์ ก็เป็นอีกคนหนึ่งที่เกิดมามีความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษประจำตัวในการทำงานให้บรรลุความสำเร็จและได้ผลยอดเยี่ยม กล่าวได้ว่า ความลำบากยากแค้นในวัยเด็กนั่นเองที่อบรมสั่งสอนเขาในเรื่องนี้

พ่อของเขาซึ่งเป็นชาวต่างประเทศ ถูกโกงหลังจากเดินทางมาตั้งรกรากในสหรัฐไม่นาน กล่าวคือพ่อของเขาได้รับธนบัตรปลอม เมื่อเอาตัวแลกเงินไปรับเงินจากธนาคาร ซึ่งเป็นเงินที่เขาเก็บหอมรอมริบมาตลอด

ชีวิต ภายหลังเผชิญกับความลำบากตรากตรำในรัฐวิสคอนซิน 2 – 3 ปี ครอบครัวนี้ได้พบความเดือดร้อนทางการเงินอย่างหนักที่สุด จึงย้ายไปอยู่ในรัฐเนแบรสกาเพื่อตั้งต้นชีวิตใหม่ ตอนนั้นออเล็คชันเดอร์อายุ 10 ปี แต่เขาช่วยหารายได้มาจุนเจือครอบครัวด้วยการทำงานหนักตัวเป็นเกลียว

เมื่ออายุ 25 ปี เขาตกลงใจทิ้งอาชีพควาบบอย โดยคิดว่าเขาจะหาเงินได้มากกว่าถ้าไปทำงานในวงการธุรกิจในโอมาฮาซึ่งเป็นเมืองใหญ่ เขาได้เข้าทำงานกับสาขาของบริษัทผลิตเครื่องเกี่ยวข้าวชื่อแม็คคอร์มิคค์ในเมืองดังกล่าว โดยทำหน้าที่แสนยากลำบาก นั่นคือ เก็บเงินจากลูกค้าที่หวงหนี้และค้างมาเป็นเวลานาน แต่เขาทำงานนี้ได้ผลดีเกินคาด

หลังจากนั้นไม่กี่ปี แม็คคอร์มิคค์ซึ่งเป็นประธานของบริษัทรู้เรื่องความสามารถของหนุ่มสกอตโคบาลผู้นี้เข้า จึงย้ายออเล็คมาประจำที่สาขาเมืองชิคาโกในหน้าที่สูงกว่าเดิม สุดท้ายเขาก็ก้าวขึ้นสู่ตำแหน่งประธานของบริษัท ซึ่งต่อมามีภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นบริษัทอินเตอร์เนชันนัลฮาร์เวสเตอร์

“เขาปฏิบัติงานได้ผลยอดเยี่ยมเสมอ ดำเนินงานด้วยความสามารถและเชี่ยวชาญ ไม่ปล่อยให้งานมาสร้างความก้ำกึ่งใจแก่เขา” แม็คคอร์มิคค์พูดถึงออเล็ค เพราะเหตุนี้เองอดีตคนเลี้ยงวัวผู้นี้จึงได้อย่างมั่นคงขึ้นสู่ตำแหน่งประธานเมื่อแม็คคอร์มิคค์ลาออกในวัยชรา

บริษัทไม่ได้สักแต่เลือกคนเข้าบรรจุในตำแหน่งสำคัญๆ หากคนผู้นั้นได้พิสูจน์ตัวของเขาเองให้บริษัทได้ประจักษ์ว่า เคยมีความสามารถใน

การปฏิบัติงานสำเร็จด้วยผลอันงดงามมาก่อนแล้ว

จากสมัยเด็กเป็นต้นมา เบนจามิน แฟรงคลิน ได้สังเกตวิธีทำงาน ให้บรรลุความสำเร็จอย่างถาวร เมื่ออายุ 10 ปี เขาช่วยพ่อใส่เกลือหมัก เนื้อบรรจุถึงสำรองไว้กินในครอบครัว และเนื่องจากพ่อแม่มีลูกถึง 16 คน จึงต้องใช้เนื้อกองโตและในการทำก็กินเวลาไม่น้อย แฟรงคลินถึงกับเหวี่ยง ไหลจนเสื้อเชิ้ตชุ่มและถูกอบด้วยกลิ่นเนื้อเหม็นไม่ติดกับสับปะรดเน่า แต่ เขาก็ทำงานอย่างเต็มอกเต็มใจพลางคิดล่วงหน้าไปไกล

เมื่อถึงไม้ขนาดใหญ่บรรจุเนื้อใส่เกลือเกือบเต็ม เบนจามินมองหน้า พ่อแล้วพูดว่า

“พ่อสวดมนต์กับเนื้อในถังทั้งหมดเสียทีเดียวเลยก็แล้วกัน จะได้ไม่ต้องสวดเวลากินข้าวทุกๆ มื้อ หุ่นแรงและเวลาตั้งเยอะเยอะ”

แม่ของเขาผู้ต้องการจะให้เขาเป็นนักบวช เมื่อได้ยินคำแนะนำเรื่อง ความประหยัดของลูกชายเข้าถึงกับทำหน้าที่ขะแซ

หลายปีต่อมา เบนจามิน แฟรงคลิน ใช้หลักการเดียวกันนี้ในการ ดูแลตนเองให้ทำงานได้ผลยอดเยี่ยม โดยเขาปฏิบัติดังนี้ “ท่านมีอะไร สำหรับทำพรุ่งนี้หรือเปล่า? ทำมันเสียวันนี้!”

ผู้ซึ่งต้องทำงานแข่งขันกับเวลาระหว่างเป็นเด็กออกจะได้เปรียบ ที่ เกิดนิสัยทำงานสำเร็จเรียบร้อยมาตั้งแต่เยาว์วัย และติดนิสัยดีงามนี้จน ตลอดชีวิต

ฟุลเลอร์ คอลลาเวย์ อยู่ในฐานะนี้ เขาเป็นลูกคนที่ 14 ของนักบวช

แห่งรัฐจอร์เจีย สมาชิกของครอบครัวนี้มีจำนวนมากเกือบเท่ากับกลุ่มคน
เล็กๆ ที่มาพึ่งพิง ผู้เป็นน้องแต่ละคนไม่มีโอกาสได้ใช้เสื้อผ้าใหม่ๆ
เพราะต้องรับช่วงจากพี่ต่อๆ กันมา

เมื่ออายุ 10 ปี ฟูลเลอร์ผู้ผอมกะหร่องเริ่มต่อสู้ชีวิตด้วยลำแข้งตัว
เอง เขาเช่าที่ดินเล็กๆ หนึ่งแปลงและเช่าล่อตัวหนึ่งมาไถดินในการปลูกฝ้าย
หลังจากทำงานหนักมา 1 ปี เขาขายฝ้ายได้กำไร 36.45 เหรียญ ซึ่งไม่มาก
เลยสำหรับผู้อบแห้งอย่างน้ำตราครุฑมาถึง 12 เดือน แต่เป็นระยะเวลา
ที่สร้างนิสัยการทำงานให้บรรลุความสำเร็จแก่เขา และสิ่งนี้เองหนุนให้เขา
กลายเป็นมหาเศรษฐีฝ้าย

เขาไปทำงานขายของในเมืองใหญ่แห่งหนึ่งและได้งานเป็นคนเฝ้า
ประตู ครั้นอายุ 18 ปี เขากู้ยืมเงินมาเปิดร้านขายของเบ็ดเตล็ดของตนเอง
ขึ้น เมื่ออายุ 30 ปี เขามีโรงหนีบฝ้ายหลายแห่ง และเป็นกิจการใหญ่โต
ที่สุดสำหรับด้านนี้ในภาคใต้

เขาถือหลักเกียวยงนิสัยเอางานเอาการของเขาดังนี้

นอนดึก ตื่นแต่เช้า ทำงานอย่างสมบุกสมบัน และประหยัด

นับว่าเป็นการโชคดียิ่งที่ไม่น้อยที่พวกเราส่วนมากต่างทำงานเลี้ยง
ชีพโดยขาดความสบายไปบ้าง แต่ก็ไม่ถึงกับลำบากตรากตรำ และถือเป็น
เคราะห์ร้ายมากทีเดียวที่มนุษย์เราเติบโตขึ้นโดยปราศจากการอบรมตั้ง
แต่ยังเป็นเด็กให้รู้จักรับผิดชอบต่องานประจำวันในบ้านว่าควรทำให้เสร็จ
เรียบร้อยอย่างไร

เพื่อนของข้าพเจ้าผู้หนึ่งมีรายได้งามจากงานที่แสนหนักใจ กล่าวคือ เขาใช้เวลาหลายปีเป็นผู้อบรมวิศวกรไฟฟ้าซึ่งสำเร็จการศึกษามาใหม่ๆ เพื่อให้เข้าทำงานกับบริษัทผลิตเครื่องไฟฟ้าขนาดใหญ่แห่งหนึ่ง ต่อมาภายหลังเศรษฐกิจผู้สร้างความร่ำรวยด้วยลำแข้งของตนเอง 2 คน จ้างเขาให้สอนลูกชายผู้ซึ่งขี้เกียจหลังยาวให้รู้จักเอาการเอางานและทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ ฟังดูเป็นหน้าที่ที่ไม่ยากลำบากเลย แต่ความจริงแล้วเขาต้องพากเพียรและเหน็ดเหนื่อยอย่างยิ่ง ถ้าไม่มีความอดทนเป็นเยี่ยมจะอยู่ได้ไม่นาน

เรื่องมีอยู่ว่า ชาย 2 คนพี่น้องซึ่งสร้างความสำเร็จรุ่งเรืองให้แก่ธุรกิจของตนในภาคตะวันตกตอนกลาง ตระหนักว่าลูกชาย 4 คนของเขาทั้งสองต่างไม่เอาถ่านและไม่มีทางที่จะดำเนินกิจการให้คงอยู่ต่อไป เหตุนี้เองเขาจึงจ้างเพื่อนของข้าพเจ้าเพื่อให้ทุ่มเทเวลา 4 ปีเต็ม สอนให้ลูกทั้ง 4 คน ซึ่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่และอาศัยอยู่กับพ่อ ให้รู้จักการทำงานให้บรรลุผลสำเร็จ 2 คนเต็มอกเต็มใจเรียนและปฏิบัติตาม ซึ่งปัจจุบันเป็นผู้บริหารบริษัทเก่าของพ่อและทำให้กิจการก้าวหน้ายิ่งขึ้น แต่อีก 2 คนไม่ยอมสนใจหรือเข้าใจอะไรทั้งนั้น กลับมีความเห็นว่า การทำงานเป็นการขโมยเวลาสำหรับความสนุกสนานของตน และเพราะไม่เอาการเอางานจึงถูกสั่งไม่ให้มาเกี่ยวข้องกับบริษัทโดยเด็ดขาด ทั้งสองยังคงคิดว่าพ่อไม่ให้ความยุติธรรมแก่ตน และได้แต่ตีโพยตีพายต่างๆ นานา มีหน้าซ้ำยังสอนลูกๆ ให้เกลียดอาและลุง ทั้งสองตามใจลูกของตนจนเด็กเสียนิสัยและ

พูดเป่าหูให้ลูกเข้าใจว่า โลกเป็นหนี้บุญคุณที่ลูกถือกำเนิดมา ฉะนั้น ไม่จำเป็นต้องทำงานก็มีกินมีใช้ ลูกได้แต่ทำหน้าที่เหมือนหนึ่งตัวมีบุญวาสนาเป็นพิเศษที่เกิดมาเป็นคนบุญหนักศักดิ์ใหญ่

ส่วนพี่น้องอีก 2 คน ซึ่งได้รับความสำเร็จโดยปฏิบัติตามคำสอนของเพื่อนข้าพเจ้า ต่างอบรมลูกของตนให้เอาการเอางาน ลูกชายและลูกสาวของเขาทั้งสองนับว่าโชคดีที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เบ็ดเตล็ดในบ้านประจำวัน และหารายได้ด้วยการทำงานนอกบ้านเป็นรายชั่วโมง เขาเหล่านี้ต่างถือว่า เกิดเป็นคนต้องทำงานไม่ใช่นั่งกินนอนกิน

ปีเตอร์ เอฟ. คอลเลียร์ น่าจะจ้างเพื่อนของข้าพเจ้าไว้อบรมลูกชายของเขาบ้าง ปีเตอร์มาจากประเทศไอร์แลนด์ ย้ายมาอยู่นิวยอร์กตั้งแต่มายังเป็นเด็ก งานที่เขาทำครั้งแรกคือช่างไม้ ลงท้ายเขากลายเป็นมหาเศรษฐี ในฐานะเจ้าของสำนักพิมพ์ สมาคมชั้นสูงของชาวนิวยอร์กซึ่งสมาชิกล้วนแต่เป็นพวกผู้ดีมีเงินและหยิ่งยโสยินดีต้อนรับเขาเข้าร่วมสังคม

ชาวไอริชเข้มแข็งเบิกบานผู้นี้มีใจเป็นธรรมพอถึงกับไม่ยอมให้ลูกชายคนเดียวของเขาต้องเผชิญกับความลำบากตรากตรำซึ่งเขาเคยผ่านมาแล้ว ปีเตอร์รักลูกอย่างสุดสวาทขาดใจ ต้องการให้ลูกมีความสุขอยู่กับการเที่ยวเตร่หาความสนุกสนาน ให้ศึกษาในโรงเรียนชั้นดีและทำตัวเป็นลูกเศรษฐี การอบรมในเรื่องเอาการเอางานให้บรรลุผล รอเบิร์ต-คอลเลียร์ ลูกชายของเขาได้รับแต่เฉพาะจากครูอาจารย์ในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยเท่านั้น ในสมัยก่อนพวกศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย

ฮาร์เวิร์ด ตามอกตามใจและพะเน้าพะนอแต่ลูกคนร่ำรวย

ปีเตอร์ออกนิตยสารรายสัปดาห์ฉบับหนึ่งชื่อ คอลเลียร์ วีคลี่ ซึ่งนอกจากเพื่อหากำไรเขายังใช้สำหรับโฆษณาหนังสือเล่มที่สำนักพิมพ์ของเขาพิมพ์จำหน่าย กิจกรรมนิตยสารฉบับนี้ดำเนินอยู่ด้วยดีระยะหนึ่ง ครั้นต่อมาเขาได้มอบหมายให้รอเบิร์ตทำแทน ตอนนี้องเริ่มเกิดเรื่องวุ่นวายขึ้น กล่าวคือ นักเขียนมีชื่อเสียงต่างพากันลาออกและเลิกเขียนเรื่องให้ เนื่องจากไม่มีเงินจ่ายค่าจ้างตั้งหลายสัปดาห์ ทั้งนี้เป็นเพราะรอเบิร์ตเอาเงินก้อนโตไปหมดเพื่อใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยกับการไปเที่ยวเตร่ต่างจังหวัดและไม่สามารถปฏิบัติงานกับเขาได้เนื่องจากตามตัวเขาไม่พบ

รอเบิร์ตไม่เคยเรียนรู้เรื่องการปฏิบัติงานให้บรรลุผล พ่อของเขาให้เขาทุกสิ่งทุกอย่างนอกจากนิสัยเอาการเอางานและความรับผิดชอบ ในหน้าที่ 6 ปีต่อมา ภายหลังจากที่พ่อเสียชีวิต รอเบิร์ต คอลเลียร์ ขายกิจกรรมนิตยสารของเขา ผู้ที่รับช่วงต่อจากเขาทำงานอย่างทุ่มเทเป็นผลให้นิตยสารขายเพิ่มขึ้นมากมายในเวลาไม่นาน ผิดกับการดำเนินงานที่เขาแต่ใจตนเองเป็นใหญ่ของรอเบิร์ต ซึ่งเป็นเหตุให้นิตยสารไม่ชวนอ่านและยอดขายลดลงเรื่อยๆ

ที่จริง รอเบิร์ต คอลเลียร์ มีสมองเฉียบแหลม สุจริต หล่อ และมีเสน่ห์ เขารู้ตัวดีว่าเป็นเจ้าของคุณสมบัติดังกล่าว จะว่าเขาเป็นคนขี้เกียจก็ไม่ถูกต้องนัก เพราะเวลาเล่นโปโลเขาใช้กำลังอย่างหักโหมโดยไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยและสมบุกสมบันเต็มที่ สิ่งที่เกิดขึ้นคือ เขาเข้าใจว่างานที่ลงราก

ไว้เรียบร้อยแล้วจะดูแลตัวมันเองให้ดำเนินต่อไปเป็นปกติ

มีผู้กล่าวขวัญถึงเขา ในฐานะที่เขาเป็นคนหนึ่งในจำนวนคนมากมายซึ่งพบความล้มเหลวในการรับช่วงงานที่ตระกูลได้สร้างชื่อเสียงไว้ให้ดำเนินอยู่เรียบร้อยแล้ว ดังนี้

เขามีความเฉลียวฉลาดทุกอย่าง ยกเว้นความเฉลียวฉลาดอย่างหนึ่งที่จะนำเอาความเฉลียวฉลาดออกมาใช้ประโยชน์

เขาไม่เอาถ่านเพราะความสำเร็จของพ่อ

เขาไม่หาเงินให้ได้มากกว่าจำนวนที่เขาใช้จ่าย

คนไม่เอาการเอางานและคนขี้เกียจหาเงินได้น้อยกว่ารายจ่าย นอกจากนั้น ผู้ที่มีความสามารถบางคน หากไม่ได้รับการอบรมวิธีการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพก็อยู่ในฐานะดังกล่าว ผู้หาเงินได้มากคือผู้ขยับมาตรฐานการครองชีพของตนให้สูงขึ้น และมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในความสุขที่โลกหยิบยื่นให้

โลกต้องการผู้หาเงินให้มาก อารยธรรมของเรายังอยู่ในสภาพเยาวยวัยและสร้างไม่เสร็จในทุกด้านและทุกสาขา ต้องการอย่างยิ่งยวดให้มีผู้ใช้ความเพียรทำงานให้บรรลุความสำเร็จอย่างใหญ่หลวง

ทางรถไฟสายยิ่งใหญ่ที่สุดยังไม่สร้างขึ้น

รถยนต์ยิ่งใหญ่ที่สุดยังไม่ได้ออกแบบขึ้น

การค้นพบยิ่งใหญ่ที่สุดทางวิทยาศาสตร์ยังไม่ได้มีขึ้น

ความก้าวหน้ายิ่งใหญ่ที่สุดเพื่อเอาชนะโรคภัยไข้เจ็บร้ายแรง

อีกหลายชนิดยังไม่ได้กระทำขึ้น

ความยิ่งใหญ่ที่สุดของทุกอย่างยังอยู่ในอนาคต

ข้าพเจ้าหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะผลักดันให้ท่านไปสู่งานสำคัญใน

อนาคต

เมื่อครั้งนโปเลียนได้ขึ้นสู่ตำแหน่งพระเจ้าจักรพรรดิ พระองค์เลือก
ผึ้งเป็นสัญลักษณ์ของประเทศฝรั่งเศสในยุคใหม่ นั่นแปลว่า **จงทำงาน**
พระองค์ตรัสกับดีวีร็อก ทหารคนสนิทว่า “ทำงาน! ทำงาน! **ฉันกระหาย**
อย่างตะกละตะกลามที่จะทำงาน แม้แต่เวลาฝนฉันก็เห็นภาพฉันทำงาน”

แม้กระนั้น ยังมีมนุษย์อยู่มากมายทำทุกอย่างเพื่อความก้าวหน้า
ยกเว้นแต่ทำงาน

ผู้ที่มานะพากเพียรในการทำงานของตน วันหนึ่งเขาจะได้รับเกียรติ
ยืนเบื้องหน้าพระราชา
สุภาวิชิตเก่า

ความก้าวหน้าเป็นเหตุบังเอิญ แต่มีความจำเป็น
เฮอร์เบิร์ต สเฟ็นเซอร์

มนุษย์เกิดมาเพื่อทำงาน ถ้าเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้นเขาไม่ได้เป็นมนุษย์
โยเซฟ คอนรัต

มีมนุษย์อยู่สองจำพวกที่ปราศจากคุณค่า ผู้ไม่สามารถทำได้ตามที่บอกให้ทำ
และผู้ที่ทำอะไรไม่ได้เลย
ไซรัส เอช. เค. เคอร์ติส

